Mor l'empresari Manel Nadal als 94 anys

Industrial de la fusta, era el patriarca d'una de les famílies gironines amb més vocació de servei públic · La cerimònia en la seva memòria se celebrarà demà, a les onze del matí, a la basílica de Sant Feliu de Girona

Mor l'empresari Manel Nadal als 94 anys

Manel Nadal i Oller va morir ahir als 94 anys d'edat. La cerimònia en memòria del patriarca de la família Nadal se celebrarà demà a les onze del matí a la basílica de Sant Feliu, al Barri Vell de Girona.

Nascut a Cassà de la Selva el 29 d'agost de 1923, fill de Joaquim Nadal i Àngela Oller, era un dels vuit germans d'una família vinculada a la fabricació de taps de suro. Casat amb Montserrat Farreras Forns, van tenir dotze fills, alguns dels quals han tingut una important projecció pública, entre ells l'exalcalde de Girona i exconseller, Joaquim Nadal, però també altres en l'àmbit polític o periodístic, entre d'altres.

Manel Nadal ha estat tota la vida vinculat al món de les fustes i les serres. De primer, a casa seva a través de les fàbrica de taps de suro de Cassà; després a can Farreras, com a treballador i, finalment, com a empresari. Va conèixer, es va enamorar i es va casar amb Montserrat Farreras al paratge de la Fosca. A poc a poc, es va anar fent un lloc en la indústria familiar, fins a dirigir-la. L'empresa ha passat dels tallers magatzem del carrer Ferran Puig, al complex actual del polígon de Vilablareix i al magatzem de Vall-llobrega. Va compaginar la seva activitat professional amb la passió pel món forestal i la rehabilitació de finques rústiques.

El president de la Cambra de Comerç, Domènec Espadalé, va lamentar ahir la mort de Manel Nadal i Oller. «Era un empresari amb majúscules», va explicar. Espadalé va recordar la seva «llarga trajectòria empresarial» i destacar que sempre va estar al peu del canó. Encara el va poder saludar en una de les seves darreres aparicions públiques, amb motiu dels actes de celebració del 125è aniversari del Grup Oller.

De menut va viure a França en diverses etapes, compaginant-ho amb tornades a Catalunya La primera escola que va conèixer va ser la dels Hermanos de la Salle de Cassà, on va estudiar del 1930 al 1934. A Reims hi tenia els avis materns.

Durant la Guerra Civil, l'empresa de Cassà no va ser col·lectivitzada per desig exprés dels setanta treballadors que tenia. Va ser un cas molt excepcional. Acabada la Guerra, va tornar a les comarques gironines i va decidir no estudiar més. Els pares li van donar feina a la fàbrica de Cassà, en un primer moment, i tres setmanes després a les serres de can Farreras, al magatzem de la ronda Ferran Puig.

En una entrevista de Jordi Vilamitjana al Diari de Girona l'any 2002, es recorda que el casament de Manel Nadal i Montserrat Farreras va servir per inaugurar l'ermita de la Fosca, el 10 d'abril de 1947. De fet, es va construir expressament per a la boda. Llavors van venir els dotze fills en disset anys. S'havien casat segons el que diu del matrimoni l'església i amb el criteri de tenir els fills que vinguessin. De fet, la dimensió pública de Nadal es va orientar a l'Acció Catòlica, l'escoltisme i, més tard, a l'Opus Dei. A l'entrevista, Nadal assegurava que «la religió ens ha ajudat molt a ser el màxim d'honrats i seriosos».

En la mateixa entrevista es confessava home d'ordre, de treball i es desesperava, segons deia, veient de quina manera la història explica avui els fets que envoltaren la Guerra Civil, com si en el bàndol republicà regnés l'ordre i la justícia. «És partidari d'oblidar tot allò que ja fa temps que va passar, d'un i d'altre bàndol, i mirar endavant», explicava a Diari de Girona l'any 2002.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/10/18/mor-lempresari-manel-nadal-als/873564.html?utm_source=rss